

نشریه علمی-پژوهشی جغرافیا و برنامه‌ریزی، سال ۲۰، شماره ۵۸، زمستان ۱۳۹۵، صفحات ۲۲۱-۲۳۵

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۰۱/۲۰ تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۱۰/۲۷

سنجش رضایتمندی خانوارهای روستایی از عملکرد دهیاری‌ها و عوامل مؤثر بر آن در بخش مرکزی شهرستان همدان

حسین کوهستانی^۱

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان رضایتمندی خانوارهای روستایی از عملکرد دهیاری‌ها و عوامل مؤثر بر آن به روش توصیفی-همبستگی انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را سرپرستان خانوارهای روستاهای بخش مرکزی شهرستان همدان تشکیل می‌دادند که با استفاده از فرمول کوکران حجم نمونه ۲۶۸ خانوار تعیین شد. پرسشنامه مهم‌ترین ایزار جمع‌آوری داده‌ها بود که روابط آن توسط متخصصان مورد بررسی و تأیید قرار گرفت و پایایی آن نیز با انجام پیش‌آزمون و محاسبه ضریب آلفا کرونباخ ($\alpha=0.83$) تأیید شد. بر اساس نتایج بهدست آمده میزان رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها در حد متوسط بوده است. همچنین نتایج نشان داد که بین نحوه اقامت در روستا (دائم و موقت) و مشاکت روستاییان در امور دهیاری‌ها به لحاظ رضایتمندی از عملکرد دهیاری‌ها تفاوت معنی‌دار در سطح ۱ درصد وجود داشت. براساس نتایج تحلیل رگرسیون متغیرهای ارتباط دهیار با اهالی روستا، سن سرپرست خانوار، توجه دهیار به نظرات اهالی روستا و آگاهی اهالی روستا از وظایف دهیاری‌ها در مجموع ۶۷ درصد از تغییرات رضایتمندی از عملکرد دهیاری‌ها را تبیین کرده‌اند.

واژگان کلیدی: مدیریت روستایی، دهیاری‌ها، عملکرد، سنجش رضایتمندی.

مقدمه

توجه به ساختار مدیریت در جوامع روستایی یکی از موضوعات اساسی در تحلیل مسائل توسعه روستایی است. مدیریت روستایی فرایند سازماندهی و هدایت جامعه و محیط روستایی از طریق شکل دادن به سازمان‌ها و نهادهای است که وسایل تأمین هدف‌های جامعه روستایی می‌باشد (رضوانی، ۱۳۸۳: ۲۱۱). از نظر والکر مدیریت روستایی نوعی استفاده جامع، مولد و یکپارچه از سرمایه‌های اجتماعی، طبیعی و مالی در مقیاس‌های زمانی و جغرافیایی است (Walker, 2002: 113) که هدف آن حرکت در جهت رسیدن به وضعیت مطلوب با استفاده از توانمندی‌های بالقوه و بالفعل موجود در روستا، هم‌سو با بهبود وضعیت جامعه روستایی است (طالب، ۱۳۷۶: ۶). نظام مدیریت روستایی ایران طی سالیان طولانی به لحاظ ساختارهای اجتماعی، تحولات و دگرگونی‌های داشته و متأسفانه خلاصه مدیریت کارآمد و اصولی در روستاهای در تمامی این دوران بهخصوص تا سال ۱۳۴۰ مشکلات عدیدهایی را برای روستاییان ایجاد نموده است. به دلیل این نابسامانی‌ها در سال ۱۳۷۷ قانون تأسیس دهیاری‌های خودکفا در روستاهای کشور به تصویب رسید (مهدوی و نجفی کانی، ۱۳۸۴: ۲۱). طبق این قانون دهیاری‌ها به عنوان سازمان‌های عمومی غیردولتی در حوزه خدمات عمومی اداره امور محلی را به انجام می‌رسانند. دهیاری‌ها به میزان زیادی نیاز به رضایت و اعتماد جامعه روستایی دارند تا بتوانند مشارکت مردم را در پیشبرد برنامه‌ها از یکسو و ثبات و پایداری را در اعمال مدیریت روستایی از سوی دیگر بدست آورند. همچنین در صورتی که روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها رضایت داشته باشند با اطمینان بیشتری وظایف شهروندی خود را مانند مشارکت در برنامه‌های عمومی انجام می‌دهند (فیروزی و ایمانی جاجرمی، ۱۳۹۱: ۶۹). محققان رضایتمندی را به عنوان مفهوم ضمنی قضاوت یا شناخت منعکس‌کننده خشنودی و یا خرسنده افراد در برابر هر خدمتی می‌دادند (Marans, 2003: 74).

با توجه به نقشی که دهیاری‌ها به عنوان بازوی اجرایی شوراهای اسلامی در توسعه روستایی دارند و همچنین با گذشت چند سال از تجربه اجرایی آن‌ها، لازم است عملکرد آن‌ها

از دیدگاه روستاییان مورد مطالعه قرار گیرد. در این راستا رضایت خانوارهای روستایی را می‌توان به عنوان ملاکی برای ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها به عنوان رکن اجرایی مدیریت روستایی مورد توجه قرار داد. بنابراین، مسئله اصلی پژوهش حاضر برسی میزان رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها و شناسایی عوامل تأثیرگذار بر رضایت آن‌ها می‌باشد.

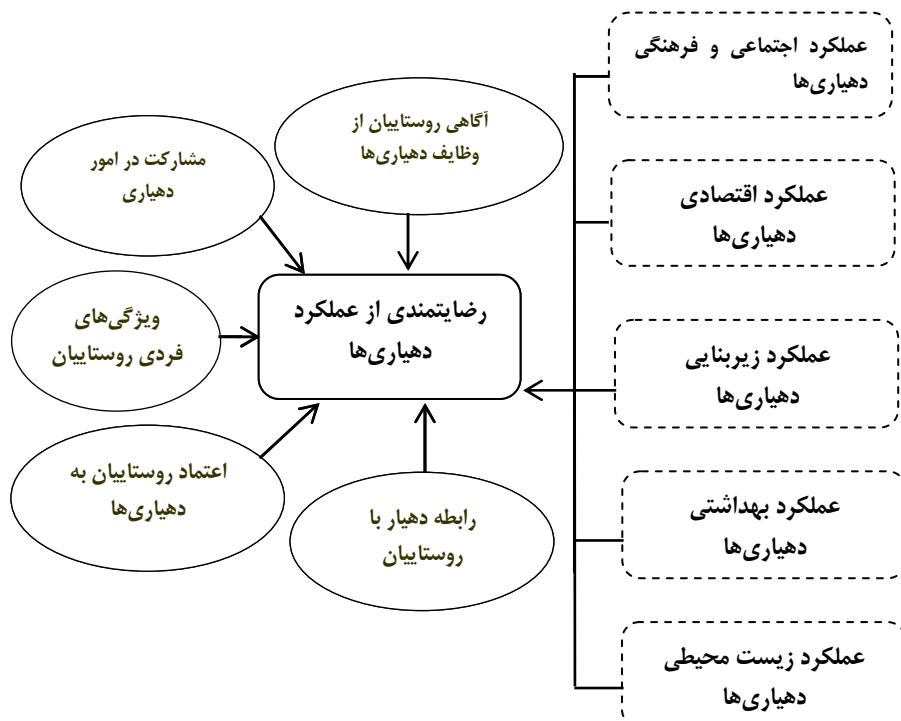
پیشینه تحقیق

نقش روستاهای فرایند توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در مقیاس محلی، منطقه‌ای و بین‌المللی و پیامدهای توسعه‌نیافتنگی مناطق روستایی موجب توجه به توسعه روستایی و حتی تقدم آن بر توسعه شهری شده است (ازکیا، ۱۳۸۴: ۳۳). توسعه مناطق روستایی به منظور بهبود زندگی اجتماعی و اقتصادی مردم طراحی شده است. این رویکرد در بی‌گسترش منافع توسعه در بین همه گروههای روستایی از جمله طبقه محروم است که در نواحی روستایی زندگی می‌کنند (World Bank, 1975: 3). در حقیقت توسعه روستایی به معنای ارتقاء اقتصادی و اجتماعی زندگی مردم روستا، افزایش مشارکت در تصمیم‌گیری‌های سیاسی و رفع نیازهای بلندمدت و کوتاه‌مدت است (Cleaver, 1997: 63). یکی از مهم‌ترین ابعاد توسعه روستایی مدیریت روستایی است که نقشی مهم در هماهنگی فعالیت‌های توسعه بر عهده دارد. اهمیت موضوع مدیریت روستایی تا حدی است که چمبرز (۱۳۷۶) هیچ عاملی را در موفق نشدن برنامه‌های توسعه روستایی مهم‌تر از نبود درک صحیح از مدیریت روستایی و ویژگی‌های آن و همچنین تفاوت میان شهر و روستا و در نتیجه تفاوت در نحوه اداره آن‌ها نمی‌داند (چمبرز، ۱۳۷۶: ۲۳۰). مهاندرا و شارما (۲۰۰۶) نیز بهترین رهیافت برای استفاده از توانمندی‌های مردم در فرآیند توسعه روستایی را رهیافت مدیریت مبتنی بر جامعه محلی توسط نهادهای محلی می‌دانند.

در حال حاضر شوراهای اسلامی از مهم‌ترین نهادهای مدیریت روستایی هستند که وظیفه تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی، سازماندهی و هماهنگی امور روستا را بر عهده دارند. شوراهای به عنوان یک نهاد قانون‌گذاری در مقیاس کوچک و محلی می‌توانند کمبودهای موجود در روستای خویش را به خوبی شناخته و نسبت به حل آن‌ها برنامه‌ریزی نمایند. ولی

بدون تشکیلات اجرایی ناقص بوده و قادر نخواهد بود وظایف خود را به انجام برسانند. بنابراین در قانون شوراهای تشکیل دهیاری‌ها پیش‌بینی و مدیریت اجرایی امور روستا به عهده دهیاری‌ها گذاشته شده است. اجرای طرح هادی، برنامه خدمات عمومی و برنامه خدمات اجتماعی و اقتصادی سه فعالیت عمدۀ دهیاری‌ها است (رضوانی، ۱۳۸۳: ۲۳۰). با توجه به اهمیت دهیاری‌ها در بحث مدیریت روستایی کشور مطالعاتی در زمینه عملکرد آن‌ها در ابعاد مختلف انجام شده است. لشنسی پارسا (۱۳۸۵) به ارزیابی اثربخشی عملکرد دهیاری‌های شهرستان بروجرد پرداخت و به این نتیجه رسید که به غیر از بعد بهداشتی و زیست محیطی عملکرد دهیاری‌ها در دیگر ابعاد پایین‌تر از متوسط بوده است. فیروزآبادی و جاجری (۱۳۹۱) طی پژوهشی به این نتیجه رسیدند که رابطه‌ای بین متغیرهای جنسیت، سن، تحصیلات، شغل، وضعیت تأهل، سابقه اقامت در روستا و درآمد با میزان رضایت از دهیاری‌ها وجود ندارد. رضوانی و همکاران (۱۳۹۲) در ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها در شهرستان دهلران عملکرد دهیاران را از نظر مردم نسبتاً نامطلوب ارزیابی کردند. آن‌ها به عدم آگاهی مردم از حساب‌های دهیاری، عدم رسیدگی واقعی به خواسته‌های آن‌ها، عدم اعلام برنامه‌ها و عملکرد دهیاری‌ها و بی‌توجهی به نظرات مردم را از جمله دلایل عملکرد نامطلوب دهیاری‌ها عنوان کردند. جفری‌نژاد و همکاران (۱۳۸۹) نیز در مطالعه‌ای به این نتیجه رسیدند که روستاییان از عملکرد دهیاران رضایت در حد متوسط و بالا دارند که این نشان از عملکرد خوب و توانایی و ظرفیت‌های بالای دهیاران در اداره و مدیریت روستا دارد. عناستانی و همکاران (۱۳۹۱) در تحلیل عوامل مؤثر بر مشارکت روستاییان در توسعه روستاهای شهرستان ایجرود به این نتیجه رسیدند که مردم از عملکرد دهیاری‌ها رضایت کافی را نداشتند و عامل اصلی نارضایتی آن‌ها سوگیری این سازمان‌ها به نفع شخصی و آشنايان بوده است. خانی و سوری (۱۳۹۱) با به کارگیری رویکرد جنسیتی در تحلیل رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاران به این نتیجه رسیدند که زنان نسبت به مردان از عملکرد اقتصادی و اجتماعی دهیاران رضایت کم‌تر و در بعد کالبدی - زیست محیطی دارای رضایت بیشتر نسبت به مردان هستند. عناستانی و همکاران (۱۳۹۲) در بررسی میزان رضایت از کیفیت خدمات سازمان‌های متولی مدیریت محلی روستایی در شهرستان ایجرود به این

نتیجه رسیدند که عواملی همچون ارتباط دوستانه مردم و مسئولان، پاسخگویی به مشکلات مردم توأم با احترام، نحوه رسیدگی مسئولان به وظایف خود و میزان علاقه و انگیزه آن‌ها در انجام وظایف خود بیشترین سهم را در تبیین میزان رضایت مردم از این سازمان‌ها داشته است. بر اساس ادبیات نظری مدل مفهومی تحقیق به صورت شکل (۱) طراحی شد.

شکل (۱) مدل مفهومی تحقیق

متغیرهای تحقیق

با توجه به وظایف دهیاری‌ها، رضایت روستاییان از عملکرد آن‌ها در پنج بعد و با استفاده از متغیرهای زیر مورد سنجش قرار گرفته است.

خدمات اجتماعی و فرهنگی شامل: معرفی خانواده‌های بی‌سرپرست و بی‌بصافت به سازمان بهزیستی و کمیته امداد، رسیدگی به اختلافات بین اهالی روستا، همکاری با نیروی انتظامی برای برقراری امنیت، توسعه و ایجاد اماکن ورزشی در روستا، رسیدگی و حفظ بناها و آثار باستانی روستا، رسیدگی به وضع آموزش اهالی روستا، تکمیل و بازسازی اماکن مذهبی و پیگیری ایجاد مؤسسات خیریه و صندوق‌های قرض‌الحسنه.

خدمات اقتصادی شامل: توجه به ترویج، توسعه و بازاریابی محصولات کشاورزی، ایجاد تشکل‌های تولیدی در روستا، پیگیری و مساعدت در جهت ایجاد اشتغال برای افراد بیکار روستا، مراقبت و توجه کامل در نصب برگه قیمت برای اجناس در مغازه‌ها، رسیدگی به وضعیت کشاورزی و دامداری روستا.

خدمات زیربنایی شامل: پیگیری اجرای طرح‌های هادی و عمرانی اختصاص یافته به روستا، تسطیح، توسعه و آسفالت معابر روستا، تسطیح و نگهداری راه‌های واقع در حریم اراضی، تأمین آب شرب برای روستا، تسهیل دسترسی روستائیان به آرد و نان مرغوب، ایجاد و سازماندهی غسالخانه و گورستان، تأمین روشنایی اماکن و معابر روستا و احداث شبکه‌های دفع آب‌های سطحی.

خدمات بهداشتی شامل: همکاری در جلوگیری از شیوع بیماری‌های مشترک انسان و دام، رسیدگی به وضعیت بهداشت و درمان روستاییان، رسیدگی به وضعیت بهداشتی و برقراری نظافت در محیط روستا، رسیدگی به وضعیت بهداشتی نانوایی‌ها، قصابی‌ها و غیره و جمع‌آوری و دفع زباله در روستا.

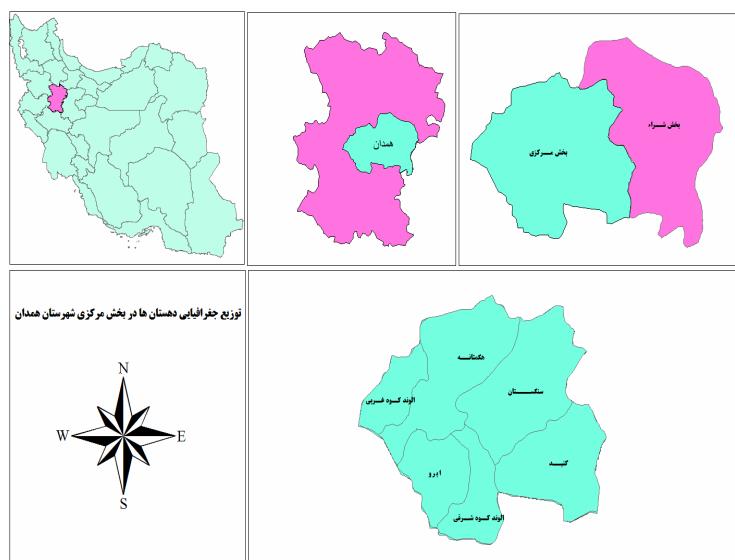
خدمات زیست محیطی شامل: حفظ و نگهداری از منابع طبیعی روستا، تلاش در جهت استحصال بهینه آب‌های زیرزمینی در روستا و نگهداری و توسعه فضای سبز روستا.

معرفی منطقه مورد مطالعه

بخش مرکزی شهرستان همدان براساس آخرین تقسیمات کشوری با ۶۹ هزار نفر جمعیت روستایی در وسعتی معادل ۱۵۰۰ کیلومتر مشتمل بر شش دهستان ابرو به مرکزیت

ابرو، الوند کوه غربی به مرکزیت انصارالامام، الوند کوه شرقی به مرکزیت تفریجان، گنبد به مرکزیت گنبد و سنگستان به مرکزیت آبشنینه و هگمتانه به مرکزیت جورقان می‌باشد. مجموع آبادی‌های دارای سکنه این بخش ۶۷ روستا می‌باشد که ۴۳ روستایی آن دارای دهیاری هستند که از این تعداد ۴۰ دهیاری فعال در این بخش وجود دارد.

شکل (۲) نقشه موقعیت جغرافیایی دهستان‌های مورد مطالعه

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی است که به روش توصیفی- همبستگی با هدف سنجش میزان رضایتمندی خانوارهای روستایی بخش مرکزی شهرستان همدان از عملکرد دهیاری‌ها انجام شده است. جامعه آماری تحقیق را روستاییان سربرست خانوار روستاهای دارای دهیاری بخش مرکزی شهرستان همدان تشکیل می‌دادند. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۲۶۸ نفر محاسبه شد. روش نمونه‌گیری به صورت خوشی چندمرحله‌ای بود؛ به این صورت که ابتدا از میان ۶ دهستان بخش مرکزی همدان چهار دهستان و در مرحله

دوم از بین روستاهای دهیاری فعال ۱۲ روستا به صورت تصادفی انتخاب و در نهایت به تناسب تعداد خانوارهای ساکن در هر روستا تعداد خانوارهای مورد مطالعه در هر روستا تعیین شدند. پرسشنامه مهم‌ترین ابزار گردآوری داده‌ها بوده که براساس وظایف تعیین شده برای دهیاری‌ها طراحی شد. روایی صوری پرسشنامه توسط متخصصان تأیید و برای بررسی پایایی آن یک مطالعه راهنمای تکمیل ۲۵ پرسشنامه انجام شد و پایایی پرسشنامه با محاسبه ضریب آلفا کرونباخ ($\alpha = 0.83$) مورد تأیید قرار گرفت. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های گردآوری شده از انحراف معیار، میانگین و ضریب تغییرات و آزمون مقایسه میانگین منویتنی و تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است.

یافته‌ها و بحث

براساس نتایج به دست آمده سن افراد مورد مطالعه بین ۲۴ تا ۶۸ سال متغیر و میانگین سن آن‌ها در حدود ۴۱ سال بود. سطح تحصیلات ۱۶/۷ درصد از افراد مورد مطالعه بی‌سواد، ۲۹/۷ درصد تحصیلات ابتدایی، ۱۷/۵ درصد تحصیلات راهنمایی، ۲۳/۶ درصد تحصیلات دبیرستانی و ۱۲/۶ درصد تحصیلات دیپلم و بالاتر دارند. بررسی وضعیت شغلی آن‌ها نیز نشان داد که اکثریت افراد شغل کشاورزی و دامداری (۴۷/۴) داشتند و تعداد کمی از آن‌ها به شغل کارگری (۲۵/۷ درصد)، کارمندی (۱۰/۸) و آزاد (۱۵/۳ درصد) داشتند. براساس نتایج به دست آمده اکثریت افراد مورد مطالعه (۷۹/۱ درصد) به طور دائم و تنها ۲۰/۹ درصد به طور موقت در روستا ساکن بودند. همچنین نتایج نشان داد که ۲۶/۹ درصد از افراد مورد مطالعه با دهیاری‌ها همکاری داشته‌اند و بقیه هیچ نوع همکاری با دهیاری‌ها نداشته‌اند.

به منظور اولویت‌بندی میزان رضایتمندی خانوارهای روستایی از خدمات دهیاری‌ها از ضریب تغییرات استفاده شده است. طبق نتایج بدست آمده در بین خدمات اجتماعی و فرهنگی بیشترین رضایتمندی مربوط به معرفی خانواده‌های بی‌سرپرست و بی‌بصاعت به سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی و کمترین رضایت مربوط به پیگیری برای ایجاد مؤسسات خیریه و قرض الحسن بود. در بین خدمات اقتصادی بیشترین رضایتمندی مربوط به توجه دهیاری‌ها به ترویج، توسعه و بازاریابی محصولات کشاورزی و کمترین

میزان رضایت مربوط به رسیدگی دهیاری‌ها به وضعیت کشاورزی و دامداری روستا بود. در بین خدمات زیربنایی بیشترین رضایتمندی روستاییان از پیگیری اجرای طرح هادی و طرح‌های عمرانی اختصاص یافته به روستا و کمترین رضایت آن‌ها در خصوص احداث شبکه‌های دفع آب‌های سطحی بود. در بین خدمات بهداشتی بیشترین رضایتمندی از متغیرهای همکاری دهیاری‌ها در جلوگیری از شیوع بیماری‌های مشترک انسان و دام و کمترین رضایت آن‌ها نیز در زمینه جمع‌آوری و دفع زباله در روستا بود. در خصوص خدمات زیست محیطی بیشترین رضایتمندی روستاییان از حفظ و نگهداری از منابع طبیعی روستا و کمترین رضایت آن‌ها نیز در خصوص نگهداری و توسعه فضای سبز روستا بود.

جدول (۱) اولویت‌بندی میزان رضایتمندی روستاییان از خدمات دهیاری‌ها

رتبه	خدمات دهیاری‌ها	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه
۱	معرفی خانواده‌های بی‌بصاعث به کمیته امداد	۳/۱۹	۰/۸۱۰	۰/۲۵۳	جهت نهاده و توفر خدمات
۲	رسیدگی به اختلافات بین اهالی روستا	۳/۵۰	۰/۹۱۵	۰/۲۶۰	
۳	همکاری با نیروی انتظامی برای برقراری امنیت	۳/۵۴	۰/۹۴۹	۰/۲۶۸	
۴	توسعه و ایجاد اماکن ورزشی در روستا	۳/۰۱	۰/۸۱۴	۰/۲۷۰	
۵	رسیدگی و حفظ بنایا و آثار باستانی روستا	۳/۱۹	۰/۸۹۹	۰/۲۸۱	
۶	رسیدگی به وضعیت آموزش اهالی روستا	۳/۴۷	۱/۰۰۷	۰/۲۸۹	
۷	تمکیل و بازسازی اماکن مذهبی	۳/۲۳	۰/۹۹۳	۰/۲۹۷	
۸	پیگیری ایجاد مؤسسات خیریه و قرض الحسن	۳/۰۵	۰/۹۴۱	۰/۳۰۸	
۹	ترویج، توسعه و بازاریابی محصولات کشاورزی	۳/۳۹	۰/۸۱۱	۰/۲۳۹	
۱۰	ایجاد تشكلهای تولیدی در روستا	۳/۳۳	۰/۹۰۷	۰/۲۷۱	
۱۱	پیگیری در جهت ایجاد اشتغال برای افراد بیکار	۳/۲۷	۰/۸۹۴	۰/۲۷۲	جهت نهاده و توفر خدمات
۱۲	مراقبت و توجه به نسب برگه قیمت اجناس	۳/۵۷	۱/۰۳۰	۰/۲۸۸	
۱۳	رسیدگی به وضعیت کشاورزی و دامداری روستا	۳/۳۴	۱/۰۴۶	۰/۳۱۲	
۱۴	پیگیری اجرای طرح‌های هادی و عمرانی روستا	۳/۶۷	۰/۸۰۶	۰/۲۱۹	
۱۵	تسطیح، توسعه و آسفالت معابر روستا	۳/۱۸	۰/۷۷۹	۰/۲۴۴	
۱۶	تسطیح و نگهداری راه‌های واقع در حریم اراضی	۳/۵۲	۰/۹۰۱	۰/۲۵۵	جهت نهاده و توفر خدمات
۱۷	تأمین آب شرب برای روستا	۳/۳۳	۰/۸۶۵	۰/۲۵۹	
۱۸	تسهیل دسترسی روستائیان به آرد و نان مرغوب	۳/۵۲	۰/۹۴۱	۰/۲۶۶	

ادامه جدول (۱)

خدمات دهیاری‌ها	میانگین	انحراف معیار	ضریب تغییرات	رتبه
ایجاد و سازماندهی غسالخانه و گورستان	۳/۵۱	۰/۹۵۳	۰/۲۷۱	۶
تأمین روشنایی اماکن و معابر روستا	۳/۱۹	۰/۸۹۹	۰/۲۸۱	۷
احداث شبکه‌های دفع آب‌های سطحی	۳/۰۷	۰/۹۳۲	۰/۳۰۲	۸
جلوگیری از شیوع بیماری‌های مشترک انسان دام	۳/۴۶	۰/۹۱۹	۰/۲۶۵	۱
رسیدگی به وضعیت بهداشت و درمان روستاییان	۳/۰۱	۰/۸۱۴	۰/۲۷۰	۲
رسیدگی به وضعیت بهداشت و نظافت محیط روستا	۳/۵۶	۱/۰۶۳	۰/۲۹۸	۳
رسیدگی به وضعیت بهداشتی نانوایی‌ها، قصابی‌ها	۳/۴۲	۱/۰۵۵	۰/۳۰۸	۴
جمع‌آوری و دفع زباله در روستا	۳/۰۷	۰/۹۵۴	۰/۳۱۰	۵
حفظ و نگهداری از منابع طبیعی روستا	۳/۱۹	۰/۸۹۹	۰/۲۸۱	۱
تلاش در جهت استحصال بهینه آب‌های زیرزمینی	۳/۳۶	۰/۹۵۲	۰/۲۸۲	۲
نگهداری و توسعه فضای سبز روستایی	۳/۰۵	۰/۹۴۱	۰/۳۰۸	۳

جهت توصیف متغیر رضایتمندی از عملکرد دهیاری‌ها از روش (ISDM) استفاده شده است. در این روش برای گروه‌بندی افراد براساس رضایتمندی آن‌ها از دو مشخصه میانگین و انحراف معیار و روابط زیر استفاده می‌شود. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود با تکیه بر نظرات اهالی روستا میزان رضایتمندی آن‌ها را می‌توان در چهار طبقه تقسیم‌بندی نمود. براساس نتایج به دست آمده $16/4$ درصد از روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها ناراضی، $33/2$ درصد نسبتاً ناراضی، $32/4$ درصد نسبتاً راضی و 18 درصد راضی هستند. در مجموع می‌توان گفت که رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها در حد نسبتاً راضی و ناراضی است.

$$\text{ناراضی} = A = \text{Mean} - \text{St.d}$$

$$\text{نسبتاً ناراضی} = B = \text{Mean} - \text{St.d} < \text{Mean}$$

$$\text{نسبتاً راضی} = C = \text{Mean} + \text{St.d} < \text{Mean}$$

$$\text{Rاضی} = D = \text{Mean} + \text{St.d} < \text{D} < \text{Max}$$

جدول (۲) توزیع فراوانی افود مورد مطالعه بر حسب رضایت از عملکرد دهیاری‌ها

ردیف	درصد تجمعی	درصد	فرافانی	سطح رضایتمندی
۱	۱۶/۴	۱۶/۴	۴۲	ناراضی
۲	۴۹/۶	۳۳/۲	۸۵	نسبتاً ناراضی
۳	۸۲	۳۲/۴	۸۳	نسبتاً راضی
۴	۱۰۰	۱۸	۴۶	راضی
۵	-	۱۰۰	۲۵۶	جمع
Mean=۹۶/۶۲ SD=۱۰/۲۷ Max=۱۲۳ Min=۶۴				

نتایج حاصل از آزمون من ویتنی نشان داد که بین میانگین رضایتمندی افرادی که به طور دائم در روستا اقامت دارند و افرادی که به طور موقت در روستا اقامت دارند، تفاوت معنی‌دار در سطح ۱ درصد وجود دارد و میزان رضایت افرادی که اقامت دائم در روستا دارند بیشتر از افرادی است که به صورت موقت در روستا ساکن هستند. همچنین بین میانگین رضایتمندی افرادی که در امور دهیاری‌ها مشارکت داشته و افرادی که مشارکت نداشته‌اند تفاوت معنی‌دار در سطح ۱ درصد وجود دارد و میزان رضایت افرادی که با دهیاری‌ها همکاری داشته‌اند بیشتر از افرادی که با آن‌ها همکاری نداشته‌اند.

جدول (۳) مقایسه میانگین رضایتمندی از عملکرد دهیاری‌ها

متغیر مستقل	نوع	تعداد	میانگین	انحراف معیار	مقدار آماره	Sig
نحوه اقامت در روستا	موقعت	۴۵	۹۰/۳۳	۱۰/۰۳۸	۴/۷۱۴	۰/۰۰۰ **
	دائم	۲۱۱	۹۷/۹۷	۹/۸۳۱		
مشارکت در امور دهیاری	بلی	۷۱	۱۰۴/۱	۹/۶۷	۸/۰۶۴	۰/۰۰۰ **
	خیر	۱۸۵	۹۳/۷۶	۸/۹۸		

به منظور بررسی عوامل مؤثر بر رضایتمندی خانوارهای روستایی از عملکرد دهیاری‌ها از رگرسیون گام به گام استفاده شد. با توجه به نتایج به دست آمده، تحلیل رگرسیون تا ۴ مرحله پیش رفت. در گام اول متغیر ارتباط دهیار با اهالی روستا، در گام دوم متغیر سن سرپرست خانوار، در گام سوم متغیر توجه دهیار به نظرات اهالی روستا و در گام چهارم متغیر آگاهی اهالی روستا از وظایف دهیاری‌ها وارد معادله شدند. با توجه به مقدار ضریب (R^2)

چهار متغیر وارد شده در مجموع ۶۷ درصد از تغییرات متغیر وابسته (رضایت روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها) را تبیین کردند. براساس مقادیر بتا به دست آمده، متغیر میزان ارتباط دهیار با اهالی روستا نسبت به سایر متغیرها بیشترین سهم را در تبیین متغیر وابسته رضایت از عملکرد دهیاری‌ها داشته است. زیرا به ازاء یک واحد تغییر در انحراف معیار این متغیر به اندازه ۰/۵۱۵ واحد تغییر در انحراف معیار متغیر وابسته ایجاد شده است. همچنین متغیرهای سن سرپرست خانوار ($\beta=+0/229$)، توجه دهیار به نظرات اهالی روستا ($\beta=+0/260$) و متغیر آگاهی اهالی روستا از وظایف دهیاری‌ها ($\beta=-0/191$) به ترتیب بیشترین تأثیر را بر رضایتمندی آن‌ها از عملکرد دهیاری‌ها داشته‌اند. در این رابطه معادله رگرسیون حاصل با توجه به ضرایب تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته و عدد ثابت عرض از مبدأ به صورت زیر است:

$$Y = ۶۴/۱۸۹ + ۰/۷۸۹ (x_1) + ۰/۲۸۷ (x_2) + ۲/۹۴۳ (x_3) - ۱/۱۹۷۹ (x_4)$$

جدول (۴) نتایج رگرسیون بین متغیرهای مستقل و رضایت از عملکرد دهیاری‌ها

Sig	t	β	B	R ²	متغیر مستقل
۰/۰۰۰	۲۰/۲۶۴	–	۶۴/۱۸۹	–	ضریب ثابت
۰/۰۰۰	۱۳/۶۸۴	۰/۵۱۵	۵/۷۸۹	۰/۳۸	میزان ارتباط دهیار با اهالی روستا (x _۱)
۰/۰۰۰	۷/۳۸۶	۰/۲۹۹	۰/۲۸۷	۰/۵۷	سن سرپرست خانوار(x _۲)
۰/۰۰۰	۶/۹۰۹	۰/۲۶۰	۲/۹۴۳	۰/۶۴	توجه دهیار به نظرات اهالی روستا (x _۳)
۰/۰۰۰	-۴/۶۵۵	-۰/۱۹۱	-۱/۱۹۷۹	۰/۶۷	آگاهی اهالی روستا از وظایف دهیاری‌ها(x _۴)

نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها به عنوان یکی از معیارهای مهم موفقیت آن‌ها در دستیابی به اهداف خود انجام شده است. نتایج نشان داد که میزان رضایت اکثریت روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها در حد نسبتاً راضی و ناراضی بود. براساس نتایج به دست آمده بین میانگین رضایتمندی روستاییانی که به طور دائم در روستا اقامت داشتند و آن‌هایی که به طور موقت در روستا اقامت داشتند تفاوت معنی‌دار وجود داشت. به طوری که میزان رضایت روستاییانی که اقامت دائم در روستا داشتند بیشتر

بود. هم‌چنین بین میانگین رضایتمندی روستاییانی که در امور دهیاری‌ها مشارکت داشتند و آن‌هایی که مشارکت نداشتند تفاوت معنی‌دار وجود داشت. در حقیقت مشارکت روستاییان در امور دهیاری‌ها سبب می‌شود که آن‌ها از مشکلاتی که دهیارها در ارایه خدمات به روستاییان با آن‌ها مواجه هستند آگاه باشند و میزان انتظارات خود را مطابق با مشکلات موجود تعديل نمایند. براساس نتایج تحلیل رگرسیون رابطه دهیار با اهالی روستا یکی از عوامل مؤثر بر رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها بود، به طوری که با افزایش ارتباط آن‌ها میزان رضایتمندی روستاییان نیز افزایش پیدا می‌کند. لی و همکاران (۲۰۰۹) نیز معتقدند ارتباطات بین فردی که در آن افراد بر یکدیگر اثر می‌گذارند و یا تأثیر می‌پذیرند به طور مستقیم بر اثربخشی فردی اثرگذار است که اثربخشی فردی نیز خود می‌تواند به طور مستقیم بر رضایتمندی تأثیرگذار باشد. عنابستانی و همکاران (۱۳۹۲) نیز ارتباط صمیمانه و دوستانه مردم و مسولان و پاسخگویی به مشکلات مردم توأم با احترام و ادب را از فاکتورهای مهم در رضایتمندی روستاییان عنوان کرده‌اند. بنابراین توصیه می‌شود که دهیاران رابطه خود را با روستاییان بیش از پیش تقویت و از این طریق زمینه اعتماد روستاییان را به دهیاری‌ها فراهم آورند. سن سرپرست خانوار یکی دیگر از عوامل مؤثر بر رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها بود. فیروزآبادی و جاجرمی (۱۳۹۱) نیز به رابطه بین سن و رضایت از عملکرد دهیاری‌ها اشاره داشته‌اند. توجه دهیار به نظرات اهالی روستا نیز از دیگر عوامل تأثیرگذار بر رضایتمندی روستاییان از عملکرد دهیاری‌ها است. رضوانی و همکاران (۱۳۹۲) نیز بی‌توجهی به نظرات و پیشنهادهای مردمی را از دلایل عملکرد نامطلوب دهیاری‌ها می‌دانند. در صورتی که دهیاری‌ها از روستاییان در خصوص مدیریت امور روستا نظرخواهی کنند، این امر سبب خواهد شد که مردم خود را در زمینه مدیریت امور روستا در کنار دهیاری‌ها ببینند و همکاری لازم را با دهیاری‌ها داشته باشند. آگاهی اهالی روستا از وظایف دهیاری‌ها از دیگر عوامل تأثیرگذار بر رضایتمندی از عملکرد دهیاری‌ها است. بالا بودن سطح آگاهی روستاییان از وظایف دهیاری‌ها باعث می‌شود آن‌ها انتظارات بیشتری از دهیاری‌ها داشته باشند و در صورتی که بین عملکرد دهیاری‌ها با وظایف مشخص شده برای آن‌ها تفاوتی ببینند این موضوع باعث نارضایتی آن‌ها از عملکرد دهیاری‌ها خواهد شد.

منابع

- ازکیا، مصطفی (۱۳۸۴)، «*مقدمه‌ای بر جامعه‌شناسی توسعه روستایی*»، تهران: انتشارات اطلاعات.
- جعفری‌نژاد، مسعود؛ کلانتری، صمد و منتظری، مسعود (۱۳۸۹)، «بررسی جایگاه دهیاری‌ها به عنوان نهادهای میانجیگری بین دولت و مردم (مورد مطالعه روستاهای شهرستان نجف آباد)»، *فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین‌المللی*، دوره ۲، شماره ۱، صص ۱۱۴-۸۵.
- چمیرز، ر. (۱۳۷۶)، «*توسعه روستایی، اولویت بخشی به فقر*»، ترجمه مصطفی ازکیا، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- خانی، فضلیه و سوری، فرشاد (۱۳۹۱)، «رویکرد جنسیتی در تحلیل رضایت مندی روستاییان از عملکرد دهیاران (مطالعه موری بخش کوتانی شهرستان کوهدهشت)»، *فصلنامه انجمن جغرافیای ایران*، سال ۱۰، شماره ۳۲، صص ۱۲۶-۱۰۱.
- رضوانی، محمدرضا (۱۳۸۳)، «*مقدمه‌ای بر برنامه‌ریزی توسعه روستایی در ایران*»، چاپ اول، تهران: نشر قومس.
- رضوانی، محمدرضا؛ محمدی، سمیه و پیری، صدیقه (۱۳۹۲)، «ارزیابی عملکرد دهیاری‌ها با استفاده از مدل چارچوب عمومی ارزیابی (CAF) (مطالعه موردی: شهرستان دهلران)»، *پژوهش‌های جغرافیای انسانی*، دوره ۴۵، شماره ۱، صص ۲۱۶-۱۹۹.
- طالب، مهدی (۱۳۷۶)، «*مدیریت روستایی در ایران*»، تهران: دانشگاه تهران.
- عناستانی، علی‌اکبر؛ شایان، حمید؛ جلالیان، حمید؛ تقی‌لو، علی‌اکبر و خسروبیگی، رضا (۱۳۹۱)، «تحلیل عوامل ساختاری مؤثر بر مشارکت روستاییان در توسعه‌ی نواحی روستایی مطالعه موردی شهرستان ایجرود-استان زنجان»، *نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی*، دوره ۱۲، شماره ۲۴، صص ۴۵-۲۵.
- عناستانی، علی‌اکبر؛ شایان، حمید؛ خسروبیگی، رضا؛ تقی‌لو، علی‌اکبر و خدایی، یوسف (۱۳۹۲)، «*میزان رضایتمندی از کیفیت خدمات سازمان‌های متولی مدیریت محلی روستایی در*

شهرستان ایجرود (استان زنجان)»، *جغرافیا و آمیش شهری - منطقه‌ای*، دوره ۳، شماره ۷، صص ۵۱-۷۰.

- فیروزآبادی، سید احمد و ایمانی جاجرمی، حسین (۱۳۹۱)، «وضعیت رضایت روستایان و عوامل مرتبط با آن از عملکرد دهیاری‌ها (مطالعه موردنی: روستاهای استان قزوین)»، *پژوهش‌های روستایی*، دوره ۳، شماره ۱، صص ۶۱-۹۱.

- لشنسی پارسا، روح ... (۱۳۸۵)، *ارزیابی اثربخشی عملکرد دهیاری‌های شهرستان بروجرد*، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مدیریت توسعه، دانشگاه تهران.

- مهدوی، مسعود و نجفی‌کانی، علی اکبر (۱۳۸۴)، «دهیاری‌ها تجربه‌ای دیگر در مدیریت روستاهای ایران (نمونه موردنی دهیاری‌های استان آذربایجان غربی)»، *مجله پژوهش‌های جغرافیایی*، دوره ۳۷، شماره ۵۳، صص ۲۱-۳۹.

-Cleaver, K. (1997), “*Rural Development Strategies, for Poverty Reduction and Environmental Production in Sub-Saharan Africa*”, World Bank.

-Lee, C.E., Gim, G., Yoo, B. (2009), “The effect of relationship quality on citizen satisfaction with electronic government services”, *The Marketing Management Journal*, 19 (2), PP. 118-129.

-Mahendra, N., & Sharma, B. (2006), “*Community Based Rural Energy Development in Nepal: Experience and Lessons from Innovative Approaches*”, ICIMOD, Kathmandu Nepal.

-Marans, R.W. (2003), “Understanding environmental quality through quality of life studies DAS and its use of subjective and objective indicators”, *Landscape and Urban Planning*, 65(1-2), PP. 73-83.

-Walker, D.H. (2002), “Decision support, Learning and rural resource management”, *Agricultural Systems*, 73(1), PP. 113- 127.

-World Bank (1975), “*Rural Development*”, Sector policy, Paperback.